

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/433/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515221417
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1515221417.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobkyne: Z. Š., B.. XX.X.XXXX, X.: G. XXXX/XX, X., zastúpená: JUDr. Lucia Anovčinová, advokátka, so sídlom Štefániková 5, Bratislava, proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1.276,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20. apríla 2016 č.k. 49C 370/2015-63 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e.**

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.276,68 eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5,05% p.a. odo dňa 08.12.2015 do zaplatenia, nahradiť jej trovy konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 238,19 eur a taktiež mu uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava V súdny poplatok za žalobu vo výške 76,50 eur.

2. Vychádzal zo žaloby žalobkyne, ktorou sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 1 276,68 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania, skutkovo odôvodnenej tým, že ako dlžníčka a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 19.02.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol sumu 1 600 eur. V zmysle zmluvy sa zaviazala vrátiť sumu 1 600 eur a zaplatiť náklady spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru v sume 1 544 eur, teda celkovo vrátiť sumu 3 144 eur v lehote do 18.03.2015 v 12 mesačných splátkach po 262,-eur. Zároveň v rovnaký deň bola medzi stranami sporu uzavretá Rozhodcovská zmluva, Dohoda o plnení v splátkach, Splátkový kalendár a Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch. Napriek úhrade sumy 1600 eur dňa 28.08.2014 otcom žalobkyne žalovaný zaslal jej zamestnávateľovi Dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej zamestnávateľ začal vykonávať zrážky zo mzdy v mesiaci máj až august po 262 eur a v mesiaci september v sume 226,68 eur. Celkovo žalovanému podľa žaloby uhradila sumu 2 876,68 eur. Poukázala na to, že vzhľadom na skutočnosť, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, mala táto obsahovať náležitosti uvedené v § 9 Zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). V zmluve bol podľa žalobkyne uvedený nesprávny údaj RPMN, ktorý zároveň nebol totožný s údajom RPMN uvedeným v Dohode o plnení v splátkach. Správna výška RPMN mala byť uvedená 302, 67%, pričom v zmluve bola uvedená 96,50%, čo má za následok podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch posudzovanie poskytnutého úveru za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa nej neobsahovala náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda i z tohto dôvodu podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa

poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V žalobe tiež poukázala na nesprávne uvedenú sadzbu úroku, keď z poskytnutej istiny 1 600 eur a záväzku vrátiť sumu 3 144 eur v 12 mesačných splátkach vyplýva úrok 96,49 % a nie uvádzaný úrok 39,15 %. Úrok 96,49 % označila ako úžeru. K celkovým nákladom spojeným s poskytnutým úverom uviedla, že administratívny poplatok je skrytým úrokom z úveru, výška administratívneho poplatku je v rozpore s dobrými mravmi. K ustanoveniam obsiahnutým vo všeobecných zmluvných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru o záväzku spotrebiteľa uhradiť zmluvnú pokutu v sume 33 eur, uhradiť 10 eur za každú zaslanú upomienku, a záväzok spotrebiteľa nahradíť náklady, ktoré vznikli veriteľovi v súvislosti s uplatnením jeho práva, mala za to, že sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, keď spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rovnako Dohoda o zrážkach zo mzdy je podľa nej neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko je v rozpore s ust. § 551 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Rozhodcovská zmluva zo dňa 19.02.2014 mala za neplatnú podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ. Podľa žaloby sa žalovaný bezdôvodne obohatil na jej úrok, keď zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom.

3. Poukázal na písomné vyjadrenie žalovaného k žalobe, ktorý mal za to, že nenastala v danom prípade ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy vyhlásená za neplatnú, rovnako ani právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol a majetkový prospech získal odporca z poctivých zdrojov. Nestotožnil sa s tvrdením o absencii podstatných náležitostí v zmluve, keď výška RPMN v zmluve bola uvedená pre prípad splatenia úveru v jednej splátke a výške RPMN v Dohode o splátkach korešponduje s úhradou v splátkach. K administratívne poplatku uviedol, že právna úprava v oblasti úverov nebráni ich účtovaniu, zároveň poukázal na absenciu všeobecne záväzného právneho predpisu upravujúceho v čase uzavretia zmluvy maximálnu prípustnú výšku úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Zdôraznil, že u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úrokov odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami, keď správne by sa malo podľa neho prihliadať na rozdielne úrokové sadzby stanovené pre banky a nebankové, leasingové a iné spoločnosti.

4. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol právne ju posúdiť podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 OZ, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 a 6 OZ, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 19.2.2014, § 2 písm. a/, b/, d/ uvedeného zákona, § 9 ods. 2 písm. j), k) uvedeného zákona a § 11 ods. 1 písm. b), d) uvedeného zákona, ďalej podľa ust. § 451 ods. 1, 2 OZ a § 456 OZ, keď na základe vykonaného dokazovania zistil, že dňa 19.02.2014 bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. Z uvedenej zmluvy zistil, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 600 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala uhradiť žalovanému v lehote do 18.03.2015 spolu s celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom v sume 1 544 eur, z ktorých suma 917,60 eur predstavovala administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a úrok v sume 626,40 eur. V zmluve bol uvedený úrok v sadzbe 39,15% ročne a RPMN v sadzbe 96,50%, výška priemernej RPMN bola uvedená 28,53%. Celkovo sa žalobkyňa v zmysle zmluvy zaviazala uhradiť žalovanému sumu 3 144 eur. V zmluve údaj o splátkach uvedený nebol.

5. Z tlačiva štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemerná RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere z 19.2.2014 súd prvej inštancie zistil, že údaje v uvedenom tlačive sa stotožňujú s údajmi v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014, čo do výšky poskytnutého úveru 1 600 eur, čiastky úroku v sume 626,40 eur, administratívneho poplatku v sume 917,60 eur. Zároveň konštatoval, že v tlačive bol uvedený údaj, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku jednou splátkou, pričom doba trvania zmluvy o úvere je 12 mesiacov. RPMN bola uvedená v sadzbe 96,50 %.

6. Z Dohody o plnení v splátkach k zmluve č. XXXXXXXXXX ako i Splátkového kalendára k zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014 mal za preukázané, že medzi stranami sporu v zmysle Dohody o plnení v splátkach došlo k dohode o zmene Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014 tak, že žalobkyňa sa zaviazala uhradiť celkovú čiastku (poskytnutý úver, úrok, administratívne náklady) v sume 3 144 eur v 12 mesačných splátkach po 262 eur vždy k 18. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 18.04.2014. Výška RPMN bola v Dohode o plnení v splátkach uvedená v sadzbe 302,67 %.

7. Z doložených listinných dôkazov tiež zistil, že dňa 19.02.2014 uzavreli strany sporu Dohodu o zrážkach zo mzdy a i z iných príjmov i Rozhodcovskú zmluvu. Z listinných dôkazov mal za medzi stranami sporu nesporné, že žalobkyňa za poskytnutý úver v sume 1 600 eur zaplatila celkovo sumu 2 876,68 eur.

8. Vychádzal z údajov v obchodnom registri žalovaného, ktorý má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Z uvedeného potom vyvodil záver, že žalovaný bol dodávateľom a zároveň veriteľom podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy ako aj Zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Konštatoval, že žalobkyňa v zmluvnom vzťahu vystupuje ako fyzická osoba - občianka, teda ide o spotrebiteľku, ako to vyplýva zo zákona o spotrebiteľských úveroch, a tiež Zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, nakoľko táto okolnosť podľa súdu prvej inštancie z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalovaný opak tohto postavenia žalobkyne nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Vzhľadom na uvedené daný vzťah právne posúdil ako o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, t.j. vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, riadiaci sa zákonnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch, s tým, že to, čo v ňom nie je upravené, sa riadi zákonnými ustanoveniami OZ.

9. Z vykonaného dokazovania mal za nepochybné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené žalovaným, bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Vyhodnotil, že ide o formulár zmluvy s jednotlivými vopred pripravenými kolónkami, kde sa vyplňajú potrebné údaje. Ustálil, že žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver, keď ide o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov vo forme úveru.

10. Na základe uvedeného potom dôvodil, že takáto zmluva musí spĺňať okrem všeobecných náležitostí i náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Absencia niektorých má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda bez akéhokoľvek navýšenia, len v hodnote poskytnutej služby, teda výšky spotrebiteľského úveru. Zdôraznil, že náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských zmluvách musí spĺňať i Dohoda o plnení v splátkach, ktorej predmetom má byť zmena ustanovení uzavretej úverovej zmluvy.

11. Ustálil, že žalobkyňi ako dlžníčke bol na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo 19.02.2014 poskytnutý zo strany žalovaného ako veriteľa spotrebiteľský úver vo výške 1 600 eur, za ktorý zaplatila spolu 2 876,68 Eur. Táto skutočnosť mal za medzi stranami nespornú. K administratívne poplatku za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy v sume 626,40 eur poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prešov č.k. 11C/42/2012-46 zo dňa 13.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/219/2013-91 zo dňa 21.08.2014 a Okresného súdu Humenné sp. zn. 21C 123/2014 zo dňa 8.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co 2/2015 zo dňa 11.3.2015, v ktorých bola zmluvná podmienka v úverovej zmluve s obdobným znením týkajúcim sa neprímeranej odplaty za náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, v dôsledku čoho vyhodnotil, že žalovaný bol podľa § 53a ods. 1 OZ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

12. V tejto súvislosti pripomenul, že ide o situáciu typickú ako je judikovaná v rozsudku Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03.05.2010 sp. zn. AZ 17 U 192/2010, v ktorom tento súd konštatoval, že ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa, pričom je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa.

13. Súd prvej inštancie považoval uvedenie výšky RPMN v sadzbe 96,50 % v Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.02.2014 za zavádzajúce s prihliadnutím na skutočnosť, že v rovnaký deň bola uzavretá medzi účastníkmi Dohoda o plnení v splátkach, kde bola uvedená výška RPMN v sadzbe 302,67 % pri poskytnutej sume, dodatočných nákladoch, počte a výške splátok správne. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, že výška RPMN uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke, nakoľko v predmetnej zmluve nebol určený presný dátum splátky, ale doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru ku dňu 18.03.2015.

Uvedené vyhodnotil ako zavádzanie spotrebiteľa a obchádzanie uvedenia reálnej výšky RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, keď RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké budú všetky náklady spojené so spotrebiteľským úverom, keď tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najvýhodnejšieho úveru. Vzal do úvahy, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.02.2014 ani Dohoda o plnení v splátkach výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, neobsahuje, keď v Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.02.2014, ktorá v časti splatnosti bola zmenená Dohodou o plnení v splátkach, je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky.

14. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014 v znení Dohody o plnení v splátkach zo dňa 19.02.2014 neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na zavádzajúci údaj RPMN a konkrétne chýbajúce údaje v úverovej zmluve a vyššie uvádzané dôvody, zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi stranami sporu považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. V dôsledku toho vyvodil záver, že žalovaný nemá právny nárok na žiaden úrok a ani poplatky plynúce z tejto úverovej zmluvy, a tak plnenie nad rámec istiny posúdil ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu - bezdôvodné obohatenie.

15. Konštatoval, že žalobkyňa ako dlžník mala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi len istinu úveru, t.j. 1 600 eur, a preto rozdiel medzi istinou a reálne zaplatenou sumou 2 876,68 eur, ktorý je žalovanou sumou 1 276,68 eur, právne kvalifikoval za bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne, nakoľko tá plnila, čo nebola povinná.

16. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 2 § 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitostí písomnej zmluvy) vymenovaných v ust. § 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

17. Ohľadom príslušenstva rozhodol podľa ust. § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb., nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu, a to odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému v zmysle petitu žaloby žalobkyne.

18. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“) a v konaní úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 238,19 eur. Trovy právneho zastúpenia právny zástupca vyčíslil v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. a súd prvej inštancie mu priznal odmenu za nasledovné úkony právnej služby pri výške hodnoty sporu 1 276,68 eur:

1. prevzatie a príprava veci, 41 eur (podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.),
2. písomná žaloba 61,41 eur (podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z.),
3. účasť na pojednávaní konanom dňa 20.04.2016 61,41 eur (podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), k tomu režijný paušál k vyššie uvedeným úkonom právnej služby v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v roku 2015 2x po 8,39 eur, v roku 2016 1x 8,58 eur. Žalovaného zaviazal tiež na náhradu za stratu času v zmysle § 15 písm. b) v spojení s § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktoré právna zástupkyňa žalobkyne poskytla mimo sídla jej advokátskej kancelárie dňa 20.04.2016 (účasť na pojednávaní) - cesta MHD zo sídla advokátskej kancelárie Bratislava I na tunajší súd Bratislava V 2 polhodiny = 2x 14,30 eur. Nepriznal jej náhradu trov konania za úkon právnej služby - Stanovisko zo dňa 13.01.2016 s odôvodnením, že uvedené písomné podanie nebolo vypracované na jeho výzvu a trovy vynaložené za uvedený úkon preto nevyhodnotil za trovy konania potrebné na účelné uplatnenie alebo bránenie práva.

19. O poplatkovej povinnosti žalovaného rozhodol podľa ust. § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, nakoľko v konaní úspešná žalobkyňa bola ako spotrebiteľka oslobodená o súdneho poplatku za podanie žaloby.

20. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie žalovaný a žiadal ho zmeniť a žalobu žalobkyne zamietnuť, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napadnutý rozsudok označil za nedostatočne odôvodnený, keď podľa jeho názoru sa súd prvej inštancie nedostatočne vysporiadal s jeho právnou argumentáciou. K zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol, že žalobkyňa bola pri jej podpise upovedomená o rozdielnej, nie však nesprávne uvedenej RPMN, keď zákon č. 129/2010 pojednáva len o nesprávne uvedenej alebo absentujúcej RPMN. Namietal teda záver súdu prvej inštancie o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pripomenul, že žalobkyňa ako dlžníčka požiadala o možnosť využitia splátkového kalendára so splátkami vždy do 18. kalendárneho dňa v mesiaci počnúc dňom 18.04.2014, z ktorého dôvodu podľa neho úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom každá splátka bola prednostne započítaná na istinu a až potom na poplatok a úroky. Konštatoval, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovoval maximálne možnú prípustnú výšku odplaty, keď v danom prípade sa táto odplata podľa neho riadi predpismi účinnými do 31.05.2014, podľa ktorej obmedzenie odplaty je možné len v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ odplatom obvykle požadovanou na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pozornosť upriamil na rozhodovaciu súdnu prax, podľa ktorej u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Mal za logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky a je potrebné zistenie obvyklej výšky úrokov podobnými subjektmi. Mal za to, že slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie úveru pripúšťa a aj ho výslovne uvádza. Poplatok nepovažoval za neprimerane vysoký, s tým, že žalobkyňa si povinnosti jeho platenia bola vedomá už pri podpise zmluvy a výšku nenamietala. Výšku poplatku v zmluve mal za dostatočne jasne uvedenú, výrazne napísanú a uvedenú hneď pri sume úveru. I v prípade posúdenia zmluvy ako spotrebiteľskej poukázal na dôvodovú správu zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá počíta s existenciou 1%-ného poplatku za spracovanie zmluvy a poplatok označuje za odplatu za poskytnutie úveru. V závere namietal absenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o úvere.

21. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného realizovanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.08.2016 uviedla, že napadnutý rozsudok spĺňa podľa nej všetky zákonné kritéria. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že rozdielne uvádzaná RPMN je v súlade s platným právnym poriadkom SR a konanie žalovaného označila za nekalé vo forme klamlivého konania alebo opomenutia. Pripomenula, že žalovaný jej dal podpísať všetky tlačivá naraz, keď sama nežiadala o možnosť využitia splátkového kalendára a uvedené jej bolo predložené žalovaným ako súčasť viacerých dokumentov určených na podpis. Mala za to, že administratívny poplatok je v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ neprijateľný, nakoľko žalovaný jej neposkytol žiadne reálne protiplnenie. Zmluvu mala za bezúročnú a bez poplatkov, keďže neobsahuje obligatórne zákonom predpísané náležitosti. K argumentácii žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu namietala, že predmetom konania bola žaloba na plnenie. Uplatnila si tiež náhradu trov odvolacieho konania.

22. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Podľa § 470 ods. 2 CSP, veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

24. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a § 381 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné, keď súd prvej inštancie zistil pre účely rozhodnutia vo veci dostatočne skutkový stav veci, vykonal dokazovanie správnym smerom a v rozsahu potrebnom z hľadiska skutočností potrebných pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania v danej veci správne zhodnotil a na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré aj správne vyložil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP), z ktorého dôvodu sa odvolací súd s jeho právnymi závermi stotožňuje a konštatuje správnosť jeho dôvodov

(§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a v odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného vzniknutého plnením z bez právneho dôvodu v časti týkajúcej sa úrokov a poplatkov z úveru. Odvolací súd sa preto vyjadruje len k odvolacím námietkam žalovanej.

25. V prvom rade odvolací súd vyhodnotil ak neopodstatnenú odvoláciu námietku žalovaného o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, keď mal za to, že obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 2 OSP platného v čase jeho vydania a súd prvej inštancie venoval jeho odôvodneniu náležitú pozornosť. Stručne a jasne v ňom opísal priebeh konania, vysvetlil argumentáciu oboch procesných strán, uviedol na vec sa vzťahujúce právne normy a spôsobil ich aplikácie. Svoje rozhodnutie odôvodnil úplne vyčerpávajúcim spôsobom, pričom v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/O4), neznamená ani právo na to, aby bolo súdom rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04) a nepatrí sem ani právo strany sporu dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I.ÚS 97/97).

26. Rovnako za neopodstatnenú a s predmetom sporu nesúvisiacu vyhodnotil odvolací súd odvoláciu námietku žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti predmetnej Zmluvy o úvere, keďže predmetom posudzovaného konania určenie jej neplatnosti nebolo, prípadnú neplatnosť Zmluvy o úvere zo dňa 19.02.2014 súd prvej inštancie posudzoval prejudiciálne a v zmysle petitu žaloby rozhodol o povinnosti žalovaného z dôvodu prejudiciálne ustálenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie podľa ust. § 451 ods. 1, 2 OZ.

27. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa namietanej nesprávnosti hodnotenia uvedenej výšky RPMN v Zmluve o úvere zo dňa 19.02.2014 v spojení s Dohodou o splátkach zo dňa 19.02.2014 odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie uvedené listinné dôkazy vyhodnotil zákonu zodpovedajúcim spôsobom v súlade s ust. § 132 OSP platného v relevantnom čase, keď uvedené dôkazy hodnotil vo vzájomnej súvislosti a jeho záver o nezákonomnom údaji o výške RPMN z dôvodu, že ide o údaj zavádzajúci, je logický a teda zákonný. Za logický a zákonu zodpovedajúci vyhodnotil odvolací súd aj záver súdu prvej inštancie o tom, že Zmluva o úvere zo dňa 19.02.2014 a Dohoda o splátkach zo dňa 19.02.2014 spolu presne neuvádzajú výšku, počet a termíny splátok a poradie priradovania splátok k jednotlivým zostatkom s rôznymi úrokmi. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov totiž vyplýva, že nesprávnosť tohto hodnotenia možno vyčítať, len ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia (6MCdo 1/2010).

28. Odvolací súd sa zaoberal aj dôvodnosťou odvolacej námietky žalovaného, že žalobkyňa sama podpísala Dohodu o splátkach zo dňa 19.02.2014, pričom túto vyhodnotil taktiež ako nedôvodnú prihliadnúc na dokazovanie zistenú a nespornú skutočnosť, že predmetnú dohodu podpísala spolu s ostatnými predloženými dokumentmi v rovnakom čase a táto nebola s ňou žalovaným individuálne prejednaná a dohodnutá.

29. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa nemožnosti porovnávania výšky odplaty za poskytnutý úver bankami a nebankovými subjektmi s prihliadnutím na to, že zákon v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nestanovoval maximálne možnú prípustnú výšku odplaty, keď v danom prípade sa táto odplata podľa neho riadi predpismi účinnými do 31.05.2014, odvolací súd uvádza, že na rozpor výkonu práva s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ) všeobecné súdy mali povinnosť prihliadať i v čase vzniku daného zmluvného vzťahu, ako aj v čase rozhodnutia vo veci, keď s účinnosťou po 31.05.2014 stanovenie maximálne možnej výšky odplaty za poskytnutie úveru do dikcie právnej normy znamenalo len explicitné zavedenie doposiaľ zaužívanej súdnej praxe.

30. S poukazom na vyššie uvedené odvolacie vyhodnotil všetky odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil, a to i v súvisiacich častiach týkajúcich sa náhrady trov konania a poplatkovej povinnosti žalovaného, keďže žalovaný podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie v celom rozsahu. Vecnú správnosť týchto výrokov odvolací súd nepreskúmaval pre absenciu odvolacích dôvodov vo vzťahu k nim.

31. O nároku žalobkyne na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na jej plný úspech v odvolacom konaní, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí (§262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).